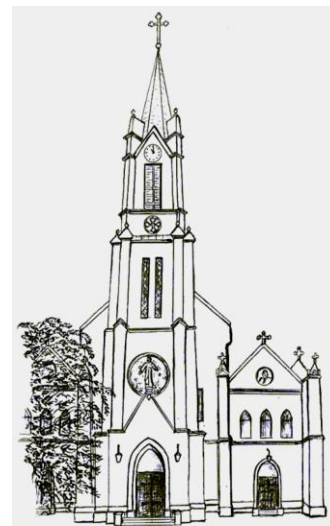

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2010. dec. 25. Karácsony: Urunk születése

Karácsony üzenete

A katolikus hit nem elméleti állásfoglalás Isten létezéséről vagy tulajdonságairól, hanem bizalom. Ezért a hit magához az élethez szükséges. Az ember bűnének a gyökere, hogy elveszítette a bizalmat Isten iránt. Hogyan is keresné az ember Istent, hogyan tartaná meg parancsait, ha nem bízunk abban, hogy Isten jót akar neki? Jézus a bizalmat jött helyreállítani.

Nem ígérekkel akarja megszerezni az emberek bizalmát, hanem úgy, hogy ő maga megbízik bennünk. Kiszolgáltatott, magatehetetlen csecsemőként adja magát az ember kezébe.

Nemcsak Mária kezébe, hanem mindnyájunkéba. Isten óriási bizalmat tanúsít irántunk. Istennek a világba lépését könnyebb elképzelni ítéletként, földrengésként, tűzként, ám mindezek helyett egy csecsemő kapaszkodik az ember nyakába!

Kétféle karácsony létezik. Az egyik akaraton kívül az éjszakák és a nappalok

rendszeres váltakozásával közeledik feléd, karácsonyával, megterített asztallal, szabadnappal, ajándékokkal. Szép ez a karácsony, azt hiszem nincs közöttünk olyan, aki ne őrizne emlékezetében egy régi, vagy közeli karácsonyi élményt.

Ennél többet várunk. Ezért valld be magadnak őszintén, hozott-e életedbe minőségi változást egy-egy ilyen karácsonyi élmény, megtisztult-e igazán lelked egy betlehemi csillagos éjszakán, lettél-e új ember a karácsonyfa gyertyáinak fényében?

A másik karácsonyt nem hozza el a naptár, csak a benned megszülető és tetteiben megnyilvánuló jóakarát. Ez a karácsony, Jézus benned való megszületése valódi, tartós békét hoz. Igaz nem tétlen nyugalmat, nem semmittevő pihenést, hanem belső harcot és állandó munkálkodást. De ennek a hitbeli harcnak és munkálkodásnak nagyszerű a gyümölcse. A cselekvő szeretet.

BERNÁTH WILLIAM: Karácsony

Hó nem szítál. Az ég derűs.
Csupán az este hűs.

A szív örül: Jézusra vár.
A lélek: fénysugár.

Havatlan pusztán mély a csend
egy csillag megjelent.

Az arcokra kíváncsiság
mély áhitata szállt.

Idézve látom múltamat...
a gyémántos havat.

S míg lelkem Jézust keresi:
szívem békével van teli.

Nyári tábor - Salgóhánya

Idén nyáron is megszervezésre került Zoltán atya által a hittan tábor. Kicsik és nagyok egyaránt részt vettek a táborban, sőt Zoltán atya még Erdélyből jött gyerekeket is meghívott, hogy velünk élvezhessék a nyaralást.

Idei helyszínünk egy Nógrád megyei kis falu, Salgóhánya szélén egy táborozó hely, a Salgó vár, hegy aljában. Rengeteg kézműves foglalkozásban, sport tevékenységekben és kirándulásokban vehettünk részt. Új barátságok szövődtek és a régiek meg csak szorosabbak lettek. A kisebbeknek tanítaniuk kellett a tudatlan nagyokat és felnőtteket, így elősegítve egy összefogó nagy társaság kialakulását. Minden napra volt feladatunk, amit Zoltán atya egy kis füzetbe írt fel. Volt nap, amikor etetni kellett a párunkat, volt amikor az üdítőnket kellett felajánlani egy társunknak és volt amikor őszintén megbeszélhettük egymással a problémáinkat. A buzgó fiatalság egy nagy füves réten tudott labdázni, tollasozni, frizbizni és akár íjászkodni is. Az esős időszakokban pedig bent programokat választhattak, tudtak pom-pom, zsugorkát csinálni és emellett voltak társasjátékok és kártyázási lehetőségek is. Rengeteget kirándultunk a környéken a kicsik kevesebbet, míg a nagyok többet, de így is mindenki elfáradt a hétvégére. Jártunk a Salgó váránál, megmásztuk a Karancs hegyet és a nagyok egy bányamúzeumban is

körülnézhetek. Mindezek mellett még fürdési lehetőségek is voltak egy szálloda medencéjében, amit mindenki nagyon élvezett. Gyerek vagy felnőtt, de élményekkel tele ment haza és otthon így meséltek a táborról:

- Tetszett a sok túra, az esti fürdőzés és a sportolás. Finomak voltak az ételek. Jó volt együtt lenni az erdélyiekkel. Bálint

- A túrák nagyon jók voltak, bár több is lehetett volna. Nagyon kedvesek voltak az erdélyi vendégek, örülök, hogy megismerhettem őket. Nagyon élveztem a kézműves foglalkozásokat, főleg a pom-pom csinálást. Csongor

- Tetszett, hogy Erdélyből jött gyerekek is részt vehettek a táborban és az idegenekből nagyszerű barátok lettek. Sokat játszottunk, kirándultunk, szórakoztunk együtt. Remélem jövőre még ennél is jobb lesz a tábor és mindenki jön, aki kedvet kap hozzá. Detti

- Én később érkeztem a táborba, mert unokatestvéremmel, biciklivel vágtunk neki az oda útnak, mégsem maradtam le semmiről. Rengeteget túráztunk mi nagyok és a hét végére mindenki elfáradt már, de nagyon élveztük, hogy újra együtt lehettem a barátaimmal és megismerhettem új embereket is. Andris

(Faltus Krisztina)

Az Úrra vár a szívünk...

Szentségimádás péntekenként 8.00 - 17-00 óráig a sekrestyében. - Bárki bejöhet, aki ráér, nem kell előre jelentkezni.

Nemrégén hatalmas ajándékot kaptam egy kedves hívőnkől, akit Szentségimádásra hívtam. Két helyre kerestem még jelentkezőt, s felajánlottam válasszon közülük. Ő azt válaszolta, hogy elvállalja mind a kettőt. Én erre tiltakoztam, mire Ő azt mondta: "Miért, két órát az Úr Jézussal eltölteni az semmi." Könnyekig meghatódtam.

Sokan tudjuk, hogy néha még egy órát is nehéz összeszedetten elmélyülten jelen lenni. Sokszor ülök ott szemben Jézussal, Ő jelen van. Én meg csak várok, hogy hátha találkozom vele. Szívem tele van tennivalókkal, szép és kevésbé szép

dolgokkal, így üzen. De hiszem ez az óra észrevétlen is ébreszgeti hitemet, átfóráál, megerősít.

Most adventben, különösen vágyva várjuk a találkozást Vele. Izajással együtt bíztatom magamat és benneteket: " Bátorág! Ne féljete! Íme eljön Istenetek..." (Iz 35,5).

Kívánom mindannyiunknak, hogy megélhessük azt az örömet, amit a cikk elején említett hölgy megélt az Oltáriszentséggel együtt időzve! Kegyelmeiben gazdag, áldott karácsonyt kívánok: Gáspár Gabus

Futásfalvi gyerekek Újpesten

A csíksomlyói búcsús mise másnapján újpesti zarándok csoportunk Futásfalvára látogatott, ahol a somlyói kegyszobor 300 éves másolatát őrzik. A mise végén Zoltán atya meghívta az ottani gyerekeket Újpestre. A vendéglátás (pálinkázás) közben hamar kiderült, hogy nem tudnak élni a lehetőséggel, mert képtelenek az útiköltséget kifizetni. Már a buszban megindult a szervezkedés, a pénzgyűjtés, melynek az eredményeképpen nyár közepén, egy csütörtöki hajnalon 8 álmos gyerek, és 2 kísérőjük szállt le a kézdivásárhelyi buszról. Nem hagyunk nekik túl sok pihenőt, reggeli után már várt minket a vasúttörténeti parkban Holcsik Ferenc vasúti referens. Nagyon szép napot rendezett nekünk. A gyerekek mindent kipróbálhattak, mindenre felülhettek. Igen jól kezdődött a vendéglátás, hála Ferenc testvérünknek. (Szívesen kalauzolna az egyházközségből is csoportokat. Nyugdíjas klub, regnumi csoportok,... éljetekek a lehetőséggel!)

Pénteken a várost járták vendégeink. Mindentől el voltak ragadtatva, de a metró és a mozgólépcső volt a nyerő. Ezután, még a legnagyobb kerülő árán is mindenhova metróval kellett mennünk. Szombaton csatlakoztak hozzánk a mi hittanosaink is és buszos kirándulásra mentünk Esztergomba és Párkányba. Mikor a bazilika dombjáról sétáltunk lefelé mellém szegődött a 14 éves Apolka. Máig fülembe csengenek szavai: "Tudja Gyuri bácsi, tanultuk mi mindezt földrajz és történelem órán, de az hogy itt lehetek... hogy személyesen láthatom... ez egészen más." Ennél szebb visszaigazolás számomra nem kell.

Még egy személyes élményemet teszem közkincsé. Behívtuk a gyerekeket a karitász szobába, és szabadon válogathattak

maguknak. Az aranyásók nem örvendeznek annyira a megtalált aranyrögnek, mint ezek a gyerekek, mikor találtak egy-egy ruhadarabot maguknak, vagy egymásnak.

Hétfőtől részt vettek a hittanos táborunkon. A gyerek az Futásfalván is gyerek; teljesen beolvadtak a mi gyerekeink közé. Gazdagabb volt a tábor, hogy ők is velünk voltak.

Vasárnap ünnepi ebéddel várta őket Zoltán atya. Mivel a buszuk kedd este indult haza, még el tudtuk vinni vendégeinket a Mezőgazdasági Múzeumba egy egész napos kézműves foglalkoztató programra, és végül a vendéglátás méltó befejezésképpen a várva várt állatkerti kirándulás. (Ők nem voltak olyan hitetlenek, mint a viccbeli székely bácsi, aki a zsiráfot látva azt mondta, hogy ilyen állat pedig nincs is.)

A buszvezető mikor meglátta a csomagjaikat majdnem szívrohamot kapott, de meggyőztük, hogy ha már az újpesti hívek így kistafírozták őket, be kell férnie valahogy abba a buszba a csomagoknak! Befért.

Úgy hiszem, szép emléke van rólunk a futásfalvi gyerekeknek. Nekem bearanyozták 2010 nyarat.

(Pozsgay György gondnok)

A római katolikusok száma plébániánkon

Hány tagja van az újpesti főplébániának?

Ebben az évben 257 felnőtt hívőt tartunk nyilván.

Adatlapunk nem teljes, és sokszor csak nevet és hozzávetőleges címet tudunk. Érdekes, ha egy vidéki család Újpestre költözik, tudja a rendet, bejön a plébániára, és jelentkezik, hogy már ő is a Főplébánia tagja. Sajnos, ahogy nincs meg a plébánia története, a Historia Domus, úgy nem volt nyilvántartás sem. A 257 fő úgy jön ki, hogy ebben az évben 228 felnőtt személy fizetett egyházi adót, közülük 29 fő két személyre..... Tehát, hiába járunk 6-700-an templomba, kb. 260 főre számíthatunk? Ugye te is jelentkezel a plébánián, hogy ide tartozol?

Székelykáli fiatalok nyara Újpesten

Székelykál, Iszló. Mi az összefüggés ezek a helységek között? Nos, a helyes válasz: egy sikeres nyári tábor. Székelykál és Iszló, magyarok lakta két kis település Erdélyben, Maros megye szívében, Marosvásárhelytől néhány kilométerre. Július 5-től 10 napon át a főplébánián nyaraltak, 22 fő, székelykáli, és iszlói, 14-21 év közötti fiatalok Zoltán atya meghívására, plébánosuk Feri atya, és hitoktatójuk kíséretében.

„Exitus acta probat”, mondja a latin mondás: a tettet a vég igazol. Mi volt a tett? Mi részünkről: vendéglátás teljes ellátással, programok szervezése, barátkozás, hitéleti tevékenység megszervezése, vagyis egy olyan programot kellett a fiataloknak összeállítani, ami színes, és ami sokatmondó, tanulságos, ugyanakkor szórakoztató olyan erdélyi fiataloknak, akik még nem jártak, nem hogy Budapesten, hanem még az anyaországban sem. Plébánosunk felhívására hihetetlen megmozdulás jött létre a táboroztatás érdekében. A hívek mindennapra (az anyagiakon felül) ellátták őket süteményekkel, a segítők önzetlen, és fáradhatatlan munkával dolgoztak a háttérben, főztek, teljesen ellátták őket, hogy ezek a fiatalok örökre beírjanak a szívébe minket, az „újpesti főplébániát”. Zoltán atya minden követ megmozgatott (hívek, önkormányzati kapcsolatok, önkormányzati pályázat a táboroztatásukra), hogy jól érezhessék magukat.

Gondosan összeállított programterve szerint bejárhatták Pestet és Budát, eljuthattak Esztergomba, ott a főszékesegyházba, templomokat, múzeumokat látogathattak, meglátogatták a Fővárosi Állat és Növénykertet, az Aquaworld vízi birodalomban is vendégül látták őket.

Mindezek mellett szorgos ifjaink is segédkeztek városismertetéssel, játékokkal, éneklésekkel, mókázással, és barátkozással. Természetesen a hitélet, sem maradhatott el, hiszen „hittantáborban” voltak. Minden napot imával kezdtünk, és hálaadással fejeztünk be. A gyerekek a mindennapi szentmisében hálát adtak Istennek, hogy eljuthattak oda, ahol sok szív értük is, határon túli magyarokért is dobog.

És mi az a vég, ami a tettet igazolja? A vég igazából abból áll, hogy a gyerekekből előhozta azt, amiről még most ősszel is esedékes beszélni, édes visszaemlékezni, sorokba foglalni; az a szeretetet, amit mi tőlük kaptunk, amit távozásukkor az arcukról leolvashattunk akár mosoly formájában, akár az elválás keserű könnyének formájában. Igen, megsirattak minket, újpestieket, „testvéreiket”. A szentségimádáson, amit közösen a mi fiataljainkkal és néhány hívőnkkel eltölthettek, az örömkönnyek csak úgy csillogtak a szemekben. Elmondásuk szerint még ilyenben nem volt részük, és „ilyen erősen még nem érezték a szeretetet”. Utolsó közös esténken kiértékelést tartottunk. Minden fiatal kapott egy néhány kérdésből álló kérdőívet. Ezek a kérdések nem csak azt a képet hivatottak igazolni, amit itt Budapesten láttak, hanem arra is rávilágítottak, hogy otthon csak elballagnak egymás mellett, és még nem jöttek rá, hogy van egy kapocs, a szeretet és a kölcsönös bizalom, az összetartozás, az Isten, ami összekovácsolja őket. Ez is „igazolt vég a tettért”, a sok belefektetett munkáért, de még inkább az, hogy a mai napig hetente összejárnak az iszlói plébániára és közösséget alkotnak. Kaptak tőlünk, de leginkább a Jó Istentől egy olyan kis szikrát, ami lángra gyújtotta lelküket, azt a tüzet, ami korábban nem égett.

Néhány idézet a kérdőív válaszaiból:

„Éreztem, hogy közelebb kerültem Istenhez, és mindenkiért imádkoztam.” – P. István 18. éves

„A szentségimádás nagyon meghatott, nagyon szép volt.” – L. Bernadett 16. éves

„A napi programok közül a templom látogatások és a város megismerése tetszett....mert mi, akik szintén magyarok vagyunk sok mindent megtanulhattunk

történelmünkől, amit nem tudtunk” – Z. Szilárd 18. éves

„Leginkább azokra vagyok büszke, akik megszervezték ezt a tábort, biztos, hogy sok energiát fektettek bele, köszönet érte!” – L. Ervin 15. éves

„ Én azzal gazdagodtam, hogy rájöttem, jobban mondvá megtanultam, hogy nagyon jó

összetartó csoport lehetnénk. Tenni is fogok ez érdekében.” – Gy. Tímea 17. éves

Köszönet mindazoknak, akik hozzájárultak akár imával, akár anyagi, akár fizikai segítséggel ahhoz, hogy 15 erdélyi fiatal és kísérőik megtapasztalhassák a szeretetet, az összetartozás örömét, és eltölthetnek egy igazi „nyári hittanos tábort” az újpesti főplébánián. (Tarcsi Veres Attila kántor)

Baba - mama klub a plébánián

Kereszténynek lenni a világban sokszor nagy kihívás. Anyának lenni szintén embert próbáló feladat. Keresztény édesanyának lenni ezek alapján matematikailag szinte lehetetlen. Szerencsére 1+1 néha három, és “Istennél minden lehetséges”. (Mk 10,27)

Az Újpesti Főplébánián 2010. szeptemberében lelkes anyukák egy csoportja létrehozta a plébánia baba-mama klubját. A találkozásaink két hetente szerdánként vannak (minden hónap második és negyedik szerdáján, 10 órától) A közel másfél-két órás alkalmakat énekléssel és mondókázással kezdjük, a gyerekek nagy örömeire. Az összejövetel második felében pedig beszélgetünk a gyermeknevelésről és egyéb kapcsolódó témákról. Ezek mindig nagyon tartalmasak és hasznosak számunkra. Mivel egy édesanyát a másik gyakorló anyuka érti meg leginkább, így nagyon sokat tud segíteni egy-egy tapasztalat, vagy egy másik vélemény. Az elmúlt idő alatt kialakult egy 8-10 fős állandó létszámunk, és a gyerekek. Persze néha cserélődünk, attól függően melyik pici beteg, vagy melyik anyuka tudja megoldani az eljövotelt. Van egy közös email címünk is, így mi is könnyen elérhetjük egymást. Érdeklődni lehet: karpniki@freemail.hu.

Én személy szerint nagyon szeretem ezeket a találkozásokat, nem csak azért mert nagyon jó a társaság, hanem, mert kislányom is olyan gyerekekkel van együtt, akiknek a szülei a miénkkel azonos értékek szerint nevelik a gyerekeiket, így biztonságban tudom őt. Nagyon sok szeretettel várunk minden ráérő anyukát!

Gubekné Karpiak Nikoletta
(Csengetni: plébániai hittanterem csengőn kell.)

Plébániánk támogatói:

Nélkülük nem volna semmilyen építkezés, fejlesztés, nyári tábor, templomi koncert, rendezvény.

-- Önkormányzat:

A villanyfelújításra kaptunk 6 millió Ft-ot. Ezenkívül táborokra és templomi koncertekre 690.000 Ft-ot az Önkormányzattól. Valamint 1 millió Ft-ot a toronyóra-harangjáték felújítására.

-- UKMA:

Újpesti Keresztény Megújulásért Alapítvány: Ebben az évben már 600.000 Ft támogatást adtak.

-- Egy hívő, aki minden hónapban 30.000 Ft-ot adományoz.

-- Név nélkül: 8 hívő, aki 50.000 Ft-nál nagyobb összeggel támogatta ez évben a plébániát.

Az egyházmegyétől, mivel az egyháznak rossz az anyagi helyzete, ebben az évben sem kaptunk támogatást.

A nyugdíjas klub

Az Újpesti Főplébánia nyugdíjas klubjának 2010. szeptemberétől decemberig tartó időszak változásairól, programjairól szeretnék néhány mondatban tájékoztatást adni a kedves olvasóknak, és buzdítani az idősebb de az ifjabb nyugdíjasokat is hogy jöjjenek és ötleteikkel gazdagítsák közösségünket. Ismerjük meg egymást és érezzük jól magunkat együtt!

Zoltán atya, a templomba tett felhívására, ketten jelentkezünk a klub vezetésére. Jó magam, Naszvagyai Vilmosné (Zsuzsa) és Kuhár Mária.

Izgatottan mentem az első találkozásra, amit az atya tartott és bemutatott bennünket. Kedves és barátságos volt a fogadtatás. Imádkozás és beszélgetés után mi is beszéltünk magunkról Marikával. Együtt határoztunk arról, hogy két hetente szerdán de.10-12-ig tartjuk az összeövetelünket. 18 fővel indultunk ma már 22-ten vagyunk, igaz nem mindig jövünk ennyien össze, különböző okok, főleg betegség miatt. Ilyenkor telefonon érdeklődünk egymás iránt.

Szóltunk arról, hogy szeretnénk aktívabbá tenni az együtt léte, programok szervezésével, aktuális ünnepek megemlékezésével, névnapok megtartásával,

verssel, énekkel, imával stb. Mindenki elmondhatja ötleteit, amiről közösen döntünk. A következő találkozáskor október 6-ról, az Aradi Vértanukról emlékeztünk meg, ami a visszajelzésekből ítélve igen tartalmas és élményt nyújtó volt. Majd október 23-ra emlékezve, ellátogattunk a Terror Háza Múzeumba. Többen még nem jártak még ott, viszont akik eljöttek azoknak katartikus élményben volt részük. Ezt követően az Újpesti Helytörténeti Gyűjteményt néztük meg, szakszerű vezetéssel.

Megfogalmazódott, hogy itt sem jártak még és nagyon jól érezték magukat, mert a fiatalságukra emlékeztette őket. Beszélgettünk Mindenszentek-halottak napja szokásának kialakulásáról és a napjainkban divatos Halloween-ről.

A következő megemlékezésünk Árpád-házi Szent Erzsébetről szólt. Jó hangulatú beszélgetés alakult ki, miközben sor került Erzsébet és Katalin névnaposok megünneplésére. Ida kedves társunk, már többször is meglepett minket dallal, verssel, most sem volt „adósunk” a köszöntésnél. Decemberi találkozásunk alkalmával az advent időszakhoz kapcsolódva a Szentföldről volt vetítés. Voltak, akik meghatódva nézték a filmet. Az imádkozást természetesen soha sem felejti el.

Azt tapasztaltam, ahogy hétről hétre, jobban megismertük egymást, nagy szeretettel fordulnak felénk, bíznak bennünk és szívesen jönnek a klubba.

Ennek szeretnénk megfelelni és ahogy az elején említettem, biztatom és kérem az ifjabb nyugdíjasokat is jöjjenek közénk, biztos ők is jól fogják érezni magukat.

Szeretettel: Naszvagyai Zsuzsa

“Amikor az ember már nem kíváncsi semmire, akkor kezd öreg lenni.”

Főplébániai Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja.

Megjelent 500 példányban. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános.

Plébánia: 1042 Budapest, Szent István tér 13, a piac mögötti régi földszintes romos épület.

Irodai szolgálat: hétfő - szerda - péntek délután 15.00-17.30-ig.

Szentmisét íratni, egyházi adót befizetni a sekrestyében is lehet a vasárnapi szentmisék után.

email: iroda@egekkiralyneja.hu

A plébánia honlapja rendszeresen frissül, legritkább esetben is hetente. Itt minden hírt, információt megtalálsz! www.egekkiralyneja.hu

Várunk cikkeket, beszámolókat a következő újságba!

Közösség - Léleképítés

Nagy örömünkre végre akadt két hívő, aki elvállalta a nyugdíjas klub vezetését. Hála Istennek jelentkezett két anyuka, aki szervezője a baba-mama klubnak. Alakul, bővül a péntekenkénti szentségimádás. Végre már van rendszeres rózsafüzér ima is templomunkban: elsöpéntekenként, és a hónap 13. napján. Egy-két alkalommal már önálló volt a karitás csoport is. - Önálló: azaz a plébános nélkül is képesek voltak összegyűlni. - Alakulgat a gitáros énekkar. - Néhányan már járnak a keddenkénti énekkari próbákra. -- Viszont frissítés kellene a cursillós csoportba, fiatal vezető. - Még kevés a felnőtt hittanra, bibiaórára járók száma. - Csak elméletben működik a plébánia termék örökbe fogadása (rend és takarítás végett). - Még mindig nincs, aki kézbe vegye a vasárnapi misék szervezését: az olvasók, perselyezők felkérését. Talán a 9 órás mise megoldottabb, de a többi teljesen megoldatlan. Milyen szép lenne például, hogy aki a misét mondatja, az olvasna? - Nincs működő rózsafüzér társulatunk, mint plébános nem tudok róla, tehát nincs. - Jelenleg nincs ovis hittan, mert nincs aki vezesse. - Nincs szervezője a hittanos programoknak, ezért nincsenek hittanos programok: ilyen például adventi lelki nap, diákmise, hittanos vetélkedők, kirándulások, de akár misék után pin-pong. - Hála Istennek van sok regnumi csoportunk, de jó lenne, ha minden csoportnak meg lenne a bázis, háttér plébániája, ahol aktív, mint csoport, mert egyéneként most is mindegyikük aktív.. - Nincs ministránsvezetőnk, így nincsenek ministráns programjaink sem. - Aktív fiatalok kellenének, akik leszólítanak, hívnak másokat a szerdai ifjúsági hittanra. - Amit a legjobban szeretnék még, felnőtt házaspárok! Ifjúházas, és idősebb házaspár, kéthetente, havonta. Termet, helyet, beszélgetési anyagot, kidolgozott menetrendet tudok adni. Szervező házaspár, házaspárok kellenének.

Személyes köszönetek, azoknak, akik valamiben is aktívak, segítenek:

Áldozatok: Szecskó József, Edelényi Judit, Tyukász Tamás, Bernolák Béla, Eiben Gusztáv. Igeliturgia vezetők: Edelényi Judit, Pozsgay György, Tyukász Tamás. -

Templomi virágzó, és szentségimádás szervező, szerdai imacsoport motorja: Gáspár Gabus. -

Nyugdíjas klub vezetők: Naszvagyi Zsuzsa, Kuhár Mária. - Karitás vezetők: Dunai-Kovács Erzsike, Kiss Éva. - Baba-mama klub vezető: Gubekné

Karpiak Nikoletta. - Énekkar vezetők: nagy énekkar: Tarcsi Veres Attila kántor, gitáros énekkar: Pozsgay György; - Templomi felolvasás

szervező: Kallai Klára Csipet, - Rózsafüzér szervező: Mihályi Gyula; - Karitás ruha és

adomány válogató, csomagoló: Pétervári Erzsike és Veszprémi Györgyné Rózsa, - Pénzszámoló:

Veszprémi Györgyné Rózsa, Hollós Mihályné Marika, Hima Istvánné Magdika. - Állandó

segítőink a templom körüli fizikai munkákban, kultúrházban, plébánián: Hajdú István, a

sekrestyés férje, és Balassa Zsolt, gondnokunk: Pozsgay György, és Körmendi József. - Állandó

irodai kisegítő: Dr. Bernolák Béla. -

Sekrestyésünk: Balogh Teréz, és kántor-irodistánk: Tarcsi Veres Attila, akik a kötelezőn túl

sok önkéntes szolgálatot is tesznek. - Hitoktatóink: Tóth Ildikó, Bartha Angéla, Pozsgay György, és

Edelényi Judit. - Állandó segítők a plébánia körüli munkákban: Balogh Angéla, Gönczöl Jánosné

Emőke, és ifjú Emőke, Kallai Klára Csipet, Pétervári Erzsike, Veszprémi Györgyné. - Név

nélkül: a rendszeres felolvasók..... és Gilyén Elemér a sokoldalú.

Ha bárki is kimaradt volna a felsorolásból, elnézést kérek, de ők jutottak eszembe, róluk tudok. Az Úristen jutalmazza őket sok

kegyelmével, áldásával elvégzett szolgálatukért, munkájukért.

2010. év számokban:

--- **A keresztelesek** száma plébániánkon: 86 (Tavaly 75, 2005-ben csak 69.) --- **Házasságkötések** száma 2010-ben: 21 esküvő volt. (2009-ben 24, 2005-ben mindössze 8, de 2000-ben is csak 16.) --- **Temetések** száma: 2010-ben 101 halott, (2009-ben 125, 2005-ben 132, 2000-ben 148.) - Plébániánkon biztos többen hunytak el, de újabbban pl. a kertvárosi urnatemetőben eltemetett halottakat nem jelentik be nálunk... Az egyházi temetéseket mostanság éri el a vallási közömbösség. A hozzátartozók többsége nem vallásos, így sokan nem is kérnek egyházi temetést. A megyeri temetőben a temetéseknek csak fele egyházi temetés (nem csak katolikus,

hanem a protestáns egyházakat is beleértve). Jelenleg a budapesti halottak 20 %-át senki sem temeti el, hazaviszik a hamvakat, vagy csak otthagyják a hamvasztóban. Ez a sok válás, élettársi viszony következménye.

---- **Felnőtt katekumen**, hittanuló 8 fő volt ebben az évben. ---- **Elsőáldozók száma**: 8 gyerek, és a 8 felnőtt katekumen.

Megjegyzés: A rendszerváltáskor 1990-ben, mielőtt ez a romboló, szabadelvű világ jött volna: 300 keresztelek volt, 62 esküvő, 414 temetés, és 68 elsőáldozó. Az utolsó 20 év, a szabad világ sokkal többet rontott, mint 50 év elnyomó kommunizmus.

A Család Éve plébániánkon

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy döntött, hogy 2010. december 26-tól 2011. december 30-ig meghirdeti a **Család Évét**. Ebből az alkalomból kiadott körlevelében többek között ezt írja: „*Plébániai közösségeink ismerjék meg, tartsák számon a körükben élő katolikus családokat. Maguk a családok is örömmel találják meg egymással a kapcsolatot. Osszák meg egymással ünnepeiket és gondjaikat, segítsék egymást munkával, személyes jelenléttel, tapasztalatok átadásával, és ha szükséges, anyagiakkal is.*”

Hogyan kapcsolódna be plébániánk a család évébe? Ezen a nyáron családi tábor szeretnénk szervezni, olcsón, önellátással, sok programmal.

Vasárnaponként a 9 órás szentmisében, a következőképpen. - Minden vasárnapot elvállalna egy család, akik, - szülők és gyermekek együtt hoznák fel az adományokat, bort, ostyát az oltárra a felajánláskor. A szentbeszéd után pedig, mint család olvasnák fel a hívek könyörgését. (Aki tud olvasni a családból olvas, de az egész család kijön.) A mise végén a szolgálatot tevő család külön áldást kapna emléklappal a plébánostól.

A sekrestyében található a falíújságon egy ív, itt lehet feliratkozni, melyik család melyik vasárnapot vállalja fel. De gondolom, ha működik, akkor honlapunkon is fent lesz a vasárnaponkénti család neve.

Jelentkezzetek!

Az 5. parancsolat Plébániánk anyagi ügyei

Ismered a tízparancsolatot, és az egyház 5 parancsolatát?

Egyházunk 5. parancsolata: Az egyházat anyagi hozzájárulásoddal is támogasd! Az adó 1 %-át hála Istennek, többen ajánlották fel, mint tavaly. Ez az egy százalék a központi támogatás (Püspökségek, papképzés, iskolák, nyugdíjas otthonok, rendezvények, katolikus rádiók stb.)

A saját plébánia támogatása az egyházi adó. Más forrásunk nincs, mint a hívek adománya: persely adomány, és az egyházi adó. Ebben az évben az egyházi adó átlaga 7530 Ft/ fő volt. Nyugdíjas és a keresők befizetése. A 10.000 Ft fölötti befizetések az adományok kategória: Ilyet 49 fő tett meg eddig ebben az évben, átlagosan 15.300 Ft/ fő.

Ki az, aki potyázik, eljön a templomba, de nem járul hozzá a költségekhez, saját maga tudja. Ki az, aki fordítva rászorulna, hogy a Szent Antal perselyből támogassuk, havonta néhány forinttal - most csak 4 segítéztünk van.

Ki az, akinek nem telik vasárnaponként a perselybe dobni, ő maga tudja. Mindenki tudja, mennyibe kerül egy mozijegy, 1000 fölött, és azt is sejtethi, hogy azért mert ez nem moziterem, hanem templom, nem olcsóbb a fenntartása.

Köszönjük annak a 257 befizetőnek, aki betartotta egyházunk 5. parancsát. Természetesen köszönet a vasárnapi perselypénzekért is. Általában 90.000-110.000 Ft között ingadozik. Ez úgy jön ki, hogy rendszeresen akad 2 db. tízezer forintos, néhány ötezres, kétezres, és ezres. Ez teszi ki a

pénz több, mint felét. A többi a sok aprópénz. Összehasonlításképpen: keddenként van perselypénz számolás, utána viszi az irodista a csekkeket feladni a postára: (Víz, gáz, villany, telefon, szemétdíj, biztosítás stb.) A csekkek összege átlagban heti 120.000 forint. Többet fizetünk be hetente, mint ami a perselyből bejön. Ezenkívül van a plébános, a kántor-irodista, a sekrestyés fizetése, - a javítások, irodai kiadások, a szükséges felújítások (mert mindig elromlik valami). Persze felteheted a kérdést, honnan fizetünk ki többet, mint a perselypénz: valami befolyik még - a misék 2700 Ft-os díjából, a temetések díjából is.... Sajnos már a misék harmadrésze is üres, azaz egyre kevesebben kérnek miseszándékot. Nem csak azért nincs káplán, mert kevés a pap. Azért sem, mert nem lenne hol laknia, és nem tudnánk fizetni sem. Jövőre egy-egy helyettesítő, gyóntató pap 5000 Ft/ alkalom összeget fog kapni, ez a minimum tarifa. Mire elég a befolyt pénz? Hála az adakozóknak a napi megélhetés biztosított. Viszont a plébánia épülete és a kultúrház teljes romhalmaz, és bizony a templomra is ráférne egy nagyobb felújítás.

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvtelenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten.”